

РЕШЕНИЕ

№ 9471

гр. София, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 40 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА ИВ. ПОПОВА
като разгледа докладваното от СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ Гражданско
дело № 20221110136825 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на Б. В. С. срещу Д. В. П..

Ищецът твърди, че на 10.06.2021г., в новините на БНР, ответникът, в качеството на служебен зам.-министър на здравеопазването, изнесъл следната невярна и клеветническа информация спрямо него, а именно: *„Националната специализирана болница за лечение на хематологични заболявания в София е в тежко финансово състояние. Дълговете ѝ възлизат на 10 млн. лв., съобщи зам.-министърът на здравеопазването Д. П.. Според него, това се дължи на лошо управление през последните години. В бъдеще може да бъдат слети хематологичната и онкологичната болница, допусна Д. П.. Д. П.: Тя е под заплахата от декапитализация. Въпреки това, на конкурса досегашният директор е назначен пак. Ще бъде проверено състоянието, ще видим как ще се развият нещата с Агенцията по вписванията, защото ако продължават така, ние можем да стигнем до извода, че тази агенция управлява всичко в държавата“*.

Ищецът поддържа, че макар в изявленията името му да не е изрично посочено, от цялостния смисъл се разбира, че ответникът визира именно него. Счита, че с изнесената информация спрямо него са разпространени неверни и унижителни факти, чрез които му се приписва извършването на престъпление по НК в качеството му на изп. директор на болницата, доколкото в резултат от „лошото му управление“ били натрупани дългове от 10 млн. лв. Бил му изграден образ на човек, който стои в основата на огромна злоупотреба с публични средства, че е злоупотребил с финансовото състояние на болницата и реално я е поставил в риск от съществуване. Посочва, че към момента на изявленията ответникът е заемал отговорно служебно положение, а именно зам.-министър на здравеопазването, с оглед на което отговорността му била изключително голяма, тъй като заеманият пост предполагал да е снабден с достоверна информация за фактите.

Ищецът твърди, че в резултат от горните изявления, които били неверни, са му причинени неимуществени вреди, изразяващи се в засягане на личния и

професионалния му авторитет, уронване на честта и достойнството му, в публичното му zlepоставяне. Посочва, че изречените клеветнически твърдения са достигнали до неограничен кръг от лица, което му причинило допълнително стрес, притеснения, нарушения в съня, загуба на концентрация, чувство на омерзеноост и потиснатост. Оценява тези вреди на стойност от 10 000лв.

С оглед изложеното, моли да бъде постановено решение, с което ответникът да бъде осъден да му заплати сумата от 10 000лв., представляваща обезщетение за претърпени в резултат от изявленията на ответника неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на излъчване на интервюто - 10.06.2021г. до окончателното плащане.

Ответникът е подал отговор на исковата молба в законоустановения срок. Твърди, че исковата молба не отговаря на изискванията за редовност, както и че предявеният иск е недопустим, тъй като цели сплашване и заглушаване на критични гласове - т. нар. „SLAAP” дела. Евентуално излага съображения за неоснователност на иска. Оспорва изказването да има клеветнически характер. Посочва, че никъде в изявлението не е посочен персонално ищецът, нито че лошото управление е свързано лично с него, както и че самата болница имала колективен орган на управление - съвет на директорите. Поддържа, че през последните години болницата имала различни лица както в съвета на директорите, така и за изп. директори. Счита, че изложеното относно лошото управление на болницата, натрупаните загуби и декапитализацията отговаря на действителните факти съобразно официални счетоводни отчети и справки от МЗ. Оспорва да е приписвал извършването на престъпление на ищеца, както и да му е изградил негативен образ на човек, който стои в основата на огромна злоупотреба с публични средства. Посочва, че изявленията му представляват мнения и израз на правото на свободно изразяване, които са закрепени като основополагащи в националното и международното право. Отделно от това, ищецът бил публична личност, която следвало да търпи по- широки граници на критика. Счита, че не са налице елементите на фактическия състав на деликта, както и ищецът да е претърпял сочените неимуществени вреди, които да се намират в причинно-следствена връзка с изказаното.

Съобразно изложеното, моли за отхвърляне на предявения иск.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира следното:

Между страните не е спорно, че ответникът е направил изказванията, описани в исковата молба по БНР на сочената дата (в проведеното на 31.01.2023г. открито съдебно заседание ответникът изрични признава тези факти).

По делото са представени договор № РД-16-376/05.09.2017г. за възлагане управлението на лечебно заведение *****, договор № РД-16-309/18.07.2018г. за възлагане управлението на лечебно заведение *****, допълнително споразумение към последния от 04.09.2020г., договор № РД-16-564/15.09.2021г., съгласно които ищецът проф. д-р Б. В. С. е назначен за член на съвета на директорите на болничното заведение, заедно с още две лица. Ищецът е изпълнявал длъжността до 05.04.2022г., когато е освободен с решение на едноличния собственик на капитала /л. 118/.

Видно от индивидуален отчет за финансовото състояние и от приложени по делото годишни финансови отчети на *****/л. 847, том III, л. 855, том III, л. 361, том II и л. 643, том II /, задълженията на болницата към 31.12.2014г. са 25005 хил.

лв., към 31.12.2015г. - 23 604 хил. лв., към 31.12.2016г. - 25172 хил. лв., към 31.12.2017г. - 24036 хил. лв., към 31.12.2018г. - 23680 хил. лв., към 31.12.2019г. - 26875 хил. лв. и за 2020г. - 27959 хил. лв. Непокритата загуба към 31.12.2014г. и 31.12.2015г. възлиза съответно на 1884 хил. лв. и 5923 хил. лв., към 31.12.2016г. възлиза на 15680 хил. лв., към 31.12.2017г.-15773 хил. лв., към 31.12.2018г.-15 933 хил. лв., към 31.12.2019г.- 15 907 хил. лв. и към 31.12.2020г.-17125 хил. лв. Към 31.12.2014г. и 31.12.2015г. нетният капитал е положителна величина и възлиза съответно на 8701 хил. лв. и 2778 хил. лв. За следващите финансови години нетният капитал е отрицателна величина и за 2016г. възлиза на 4967 хил.лв., за 2017г.-5065 хил.лв., за 2018г. - 4665 хил. лв., за 2019г. - 5884 хил. лв. и за 2020г. - 5737 хил. лв. при регистриран основен капитал 8774 хил. лв.

С писмо изх. № 11-03-174/23.12.2022г. на Министерство на здравеопазването са приложени документи, свързани с освобождаването на Б. В. С. като изп. директор на *****. Сред тези документи е одитен доклад № ВО-ИОАК-3 от м.02.2022г. на Министерство на здравеопазването, звено „Вътрешен одит“ за извършен извънпланов одитен ангажимент за консултиране финансовото състояние и задълженията на ***** за периода от 01.01.2020г. до 31.12.2021г. /л. 119-149, том I/. В резюмето на одитния доклад е посочено, че към 31.12.2021г. финансовият резултат на дружеството е печалба в размер на 2305 хил. лв., като поради натрупани загуби от минали години (16 994 хил. лв.) общата стойност на собствения капитал е отрицателна величина (3183 хил. лв.). Разходите на дружеството са се увеличили по почти всички основни пера, като общият размер на задълженията значително надвишава вземанията на болницата и към 31.12.2021г. задълженията са на стойност 25 813 хил. лв. Независимо че се наблюдава намаление на задълженията с 8,31 % в сравнение с предходната година (27959 хил. лв.) делът им остава висок. Отчетените към 31.12.2021г. просрочени задължения са в размер на 15 756 хил. лв. при 18 014 хил. лв. за предходната година, т.е. просрочените задължения за 2021г. са намалели с 14,33 % спрямо 2020г. В доклада е посочено, че през 2021г. е налице значително превишение на задълженията, в т.ч. и просрочените спрямо собствения капитал. Тези високи стойности на задълженията и декапитализацията на активите формират степен на риск за посрещане от дружеството на задълженията си в бъдещи периоди.

В хода на делото е проведен разпит на К. Г. А., от чийто показания се установява, че в периода 24.07.2020г.-12.05.2021г. е бил министър на здравеопазването и той е назначил ищеца, с когото се познават от над десет години и са работили заедно. Заявява, че на 10.06.2021г. ответникът е направил изявление за лошото управление на болницата и натрупаните финансови задължения от 10 млн. лв., както и че болницата се намира пред декапитализация. Свидетелства, че е инициирал конкурси по Закона за публичните предприятия за директори на лечебни заведения, което е било негово задължение, и преди да приключи мандата му като министър не е имало такива финансови данни за процесното болнично заведение - нито е имало задължения от 10 млн. лв., нито болницата е била пред декапитализация и е управлявана лошо. До него не са достигали данни и доклади, сочещи на лошо управление, както и не са постъпвали тримесечни справки в такъв смисъл, а и последните не могат да служат за установяване на лошо управление, а това може да бъде направено единствено от годишни справки за дейността. Тримесечните справки не отразяват крайния финансов резултат. Заявява, че докато е бил министър проблеми, свързани с управлението на болницата, не са достигали до него. Свидетелства, че болницата се е управлявала добре и не е имала задължения. Свидетелят посочва, че всички болнични заведения имат задължения, но важното е да има трайно положително управление и намаление по години. По повод изказването сочи, че колеги от МЗ му се обадили да кажат, че това е поредната манипулация. Свидетелства, че два дни след изказването се видял с ищеца,

който видимо бил отслабнал, бил блед и недоспал, със сенки под очите, като споделил, че има тахикардия, започнал да взема бета-блокери и хапчета за сън - първо Дормиплант, а след това по-силни таблетки, като увеличил и хапчетата си за кръвно. Установява се от показанията, че ищецът му е споделил, че е изключително притеснен от ситуацията и от опитите да бъде уязвен като лекар и като администратор. Ищецът споделил, че пациенти му се обаждали да питат дали изказването е вярно, както и че отказвали да ги лекува. Свидетелят посочва и че на него също над двадесет пациенти са му звънели, като е имало откази да бъдат пращани при ответника заради изказването, както и че много колеги звънели да питат вярно ли е. Свидетелства, че ищецът и към момента не може да превъзмогне случилото се, като пациенти и колеги продължават да му се обаждат и да споменават за лошото управление и натрупаните загуби. Сочи че от колеги в болницата знае, че ищецът вече не е желан там.

Видно от Постановление от 24.10.2022г. по пр. пр. № 13399/2022г. по описа на СГП, е отказано образуване на наказателно производство за извършени от ищеца престъпления по чл. 282 и чл. 219 от НК, доколкото не са събрани данни за осъществяване на обективните и субективните признаци на съставите на посочените престъпления.

При горните фактически данни, съдът прави следните изводи:

Предявен за разглеждане е иск с правно основание чл. 45, ал. 1 вр. чл. 52 ЗЗД.

За уважаване на предявения иск, в тежест на ищеца е да установи чрез пълно и главно доказване, че на сочената дата по БНР са излъчени изявления, принадлежащи на ответника, със соченото в исковата молба съдържание, които са достигнали до неограничен кръг слушатели, с които изявления се разгласяват позорни обстоятелства за ищеца или му се приписва извършване на престъпление по НК; че в резултат от тези изявления за ищеца са настъпили неимуществени вреди, изразяващи се в засягане на личния и професионалния му авторитет, уронване на честта и достойнството му, дискредитирането му пред обществото, публичното му злепоставяне, стрес, притеснения, нарушения в съня, загуба на концентрация, чувство на омерзеноост и потиснатост.

Ответникът следва да докаже обстоятелствата, от които произтичат възражения му, включително, че процесните изявления имат характер на мнение, както и че изнесените данни отговарят на действително настъпилите факти.

На първо място, следва да бъде посочено, че в изказването на ответника не се посочва конкретно името на ищеца, но от израза „Въпреки това, на конкурса досегашният директор е назначен пак“ в контекста на цялото съдържание на изявлението, може да се направи извод, че в изказването се визира и ищецът. Доколкото обаче болницата представлява търговско дружество, което се управлява от съвет на директорите, а не еднолично, не може да се приеме, че изказването на ответника за лошото ѝ управление е свързано само с дейността на ищеца.

Ищецът поддържа, че с изнесената информация спрямо него са разпространени неверни и унижителни факти, чрез които му се приписва извършването на престъпление по НК в качеството му на изп. директор на болницата, доколкото в резултат от „лошото му управление“ били натрупани дългове от 10 млн. лв. Ищецът е засегнат от съдържащи се в изказването неверни фактически твърдения, а именно натрупан по време на неговото управление „дълг от 10 млн.“ и „декапитализация на болницата“, като му е приписано и престъпление с „лошото управление през последните години“.

Клеветата се извършва като се разгласи неистинско позорно обстоятелство за друго или му се припише неизвършено престъпление. Под „разгласяване“ в

практиката се разбира довеждане до знанието на трето лице на неистинските позорни факти или обстоятелства, отнасящи се до личността на пострадалия, като деянието би било съставомерно и когато тези факти, се изнасят като слух или съмнение. Позорното обстоятелство е твърдение за наличието на определен факт за пострадалия, който да е от естество да накърни доброто му име в обществото. В този смисъл твърдението трябва да е ясно и да съдържа информация, която да бъде поднесена от разгласяващия като сигурно, несъмнено знание за съдържащите се в нея факти, т.е. необходимо е разгласяващото лице да съобщи свои твърдения, такива, които изхождат лично от него и зад които застава с думите си, претендирайки, че знае, че тези обстоятелства са безспорен факт. В този смисъл предмет на клеветата могат да бъдат само факти, но не и субективната интерпретация на тези факти. За съставомерността на клеветата е без значение дали засегнатият е узнал или не клеветническите твърдения спрямо него. Деянието е довършено, когато тези твърдения са възприети, узнали от трето лице или от повече лица. За да е съставомерно деянието е необходимо разгласените факти и обстоятелства, освен позорящи, да бъдат и неистински, в противен случай, деецът няма да носи наказателна отговорност – ако се установи тяхната истинност.

С разпоредбите на чл. 39-41 от Конституцията на Република България се уреждат права и свободи на гражданите, всяко от които е конституционно гарантирано и се ползва с еднаква тежест спрямо останалите. Възможната колизия на прокламирани права - в случая между свободата на словото от една страна и засягане, чрез упражняването ѝ на правата и доброто име на гражданите, от друга страна, е уредена с чл. 39, ал. 2 и чл. 41, ал. 2 от Конституцията на Република България. С посочените разпоредби изрично е предвидено, че свободата на словото не е абсолютна, а се разпростира до пределите, след които вече се засягат други конституционно защитени ценности-какви са правата и доброто име на гражданите. Прокламираната с чл. 40, ал. 1 от Конституцията на Република България свобода на печата и другите средства за масова информация е свързана с правото на личността и на социалната общност да бъдат информирани по представляващи интерес въпроси. Въпреки това нейното съдържание не включва предоставена възможност за разпространяване на неверни данни, нито на данни с негативен подтекст, засягащи лични граждански и човешки права. Въпросът за баланса на посочените конституционно защитени ценности се решава конкретно въз основа на обстоятелствата на всеки отделен случай /решение № 62/06.03.2012 г. по гр. д. № 1376/2011 г., IV г. о.; Решение № 85 от 23.03.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1486/2011 г., IV г. о., ГК и др./.

В решение № 86 от 29.01.2010 г. по гр. д. № 92/2009 г. на III гр. о. е посочено, че "признатото и гарантирано в чл. 39, ал. 1 от Конституцията право на мнение се упражнява надлежно и не е налице елемент на противоправност при изказани мнения с негативна оценка, пряко или косвено засягаща конкретно лице като деятел в определена публична сфера, когато името му се коментира или се предполага връзка с оглед неговия пост или дейност по поставения обществен въпрос, освен ако не се касае за превратно упражняване на право, а свободата на мнение бива използвана, за да се вреди на доброто име". В решение № 369/26.11.2015 г. по гр. д. № 2098/2015 г. на ВКС, IV гр. о. е доразвит този отговор, като е изходено и от практиката на ЕСПЧ по чл. 10 от КЗПЧОС, с която се отчита ролята на средствата за масова информация за политическия процес и функциониране на демокрацията, необходимостта да се информира обществото за действията и бездействията на управляващите, за упражняване на обществен контрол и за подпомагане на гражданите да разберат какво е становището на политическите лидери за управлението на държавата и да вземат на решения. Затова е прието, че допустимите граници за критика на публични фигури в сравнение с частните лица са много по - широки и всяко твърдение за клеветническо изявление, което е свързано с въпрос от обществен интерес трябва да се преценява

стриктно. Правото на свободно изразяване и разпространяване на информация може да включва обсъждане на дейността на публични личности, критични оценки и дори да надхвърлят добрия тон. Това е в полза на обществения контрол и политическия дебат. Политиците и публичните личности следва да търпят повече укори, но свободата на словото и на изразяването не може да се използва, за да се нанасят обиди и/или клевети / Решение № 110 от 25.05.2010 г. по гр. д. № 2808/2016 г. на ВКС, IV гр. о., Решение № 85/23.03.12 по г. д. № 1486/11, IV гр. о./.

В случая не се спори между страните, че ответникът е направил процесното изказване по националното радио, от което следва, че същото е направено публично и несъмнено е достигнало до неограничен кръг слушатели.

По отношение истинността на посочените в изказването изрази, касаещи финансовото състояние на болницата, а именно натрупани дългове от 10 млн. лв. и „заплаха за декапитализация (това е точният цитат на изявлението на ответника), съдът намира следното:

Декапитализация на дружеството настъпва, когато собственият капитал е с отрицателна стойност и пасивите надхвърлят собствения капитал, т.е. то не притежава собствен капитал, а величината му е формирана единствено от реализирана загуба от дейността. Видно от приложените по делото финансови отчети, болницата приключва финансовите години със загуба и нетният ѝ капитал е отрицателна величина, като тази тенденция е от 2016г., която е приключена с отчетени загуби от 15680 хил. лв. и минус 4967 хил. лв. капитал. От това следва, че твърдението за възможна декапитализация отговаря на обективната действителност.

В изказването на ответника е посочено, че дългът на болницата е 10 млн. лв. Видно от представените финансови отчети, размерът на задълженията надхвърля 20 000 хил. лв. (двадесет милиона лева) за всяка една от финансовите години в периода 2014г.-2020г. От това следва, че размерът на дълга всъщност надхвърля числото от 10 млн. лв. Ответникът обосновава посоченото от него като размер на дълга с нарастване на просрочените задължения към 2020г. спрямо 2019г. Видно от отчетите това действително е така и същите от 7536 хил. лв. за 2019г. нарастват на 18 014 хил. лв., т.е. с около 10 млн. лв. От това следва, че болницата не успява да покрие текущите си дългове и те се просрочват с над една година. Просрочените задължения са едно от перата на общите задължения, които както беше посочено, надхвърлят 20 000 хил. лв. от години, т.е. твърдението за дълг от 10 млн. лв. не е неистинно.

От изложеното следва, че изнесеното в публичното пространство от страна на ответника по отношение финансовото състояние на болницата и по-конкретно наличието на дългове и заплахата от декапитализация отговаря на обективната действителност.

На следващо място, от приложените по делото договори за възлагане на управлението се установява, че ищецът е член на съвета на директорите на болницата и изп. директор от м.09.2017г. Видно от счетоводните документи големите загуби за болницата са натрупани през 2016г., когато е отчетена загуба от 15 680 хил. лв. в сравнение с 5923 хил. лв. през предходната година. Към 31.12.2016г. капиталът за пръв път е и отрицателна величина. Т.е. тежкото финансово състояние на болницата е наследено от ищеца, като същото не е преодоляно и към 31.12.2021г., т.е. продължило е през негово управление. Изказването на ответника не визира натрупване на големи загуби само по време на управлението на ищеца. В изказването е посочено, че тежкото финансово състояние се дължи на лошо управление през последните години, като не е конкретизирано кои са точно тези години. Изказването не съдържа посочване, че загубите се дължат на лошото управление именно на ищеца и съдът намира, че не е налице внушение в този смисъл, още повече, че управлението е възложено на

колективен орган. Загубите и значителните финансови задължения са факт и същите не са преодолените и по време управлението на ищеца.

Съдът намира, че на ищеца не е приписано и престъпление с направеното изказване. Следва да се има предвид, че макар да не е длъжен да дава правни квалификации, самият ищецът не посочва в извършването на какво престъпление счита, че го е обвинил ответникът с изказването си. Самото изказване гласи, че натрупаните дългове на болницата са резултат от лошо управление през последните години. Този израз не представлява твърдение за престъпление и в него не е вложен смисъл на „злоупотреби с финансови средства“, както го интерпретира ищецът. Изразът има характер на оценъчно съждение, мнение, на каквото има право всяко лице, независимо от длъжността, която заема. Според установената съдебна практика, оценките не подлежат на проверка относно истинност, а се санкционират единствено ако са обидни. В случая, този израз не е обиден по своето съдържание - не е неприличен, вулгарен или циничен. Самата болница представлява обществен обект, принципал на който е държавата в лицето на МЗ. Финансовото състояние на болничните заведения с държавно и общинско участие и начинът им на управление са обществено значими. Като лице, участващо в осъществяването на тези дейности и като законен представител на болничното заведение (изпълнителен директор), ищецът неминуемо става обект на обществен интерес и по отношение на неговата личност допустимите коментари и оценки са повече от тези, които се налага да търпи друг гражданин. Съответно, обществеността има право да получава информация за тази дейност и за лицата, които я извършват, включително и когато е критична. Изразните средства, с които информацията е поднесена, се избират свободно от автора и той не е ограничен по никакъв начин, освен от разпоредбата на чл. 39, ал. 2 от Конституцията на Република България. В случая, нарушение на тази разпоредба няма, защото използваните изрази не са обидни, а са израз на оценката на дейността, която ищецът извършва в обществения процес на здравеопазването. Изказано е мнение от ответника, че са налице проблеми, касаещи финансовото състояние на болницата и начинът ѝ на управление, свързан с липсата на резултати за подобряване на това състояние. С това мнение нито се разгласява позорно обстоятелство, нито се приписва престъпление, нито обективно се засяга по негативен начин честта и достойнството на ищеца като част от органа по управление на болницата. Както бе посочено по-горе, субективната интерпретация на ищеца е ирелевантна, особено когато се влага смисъл в дадена фраза, каквото изначално липсва. Въз основа на анализ на изнесени пред ответника факти, последният е стигнал до извод, че финансовото състояние на болницата е тежко и управлението ѝ е лошо. Тази оценка може да бъде направена свободно съгласно чл. 39, ал. 1 от Конституцията на Република България и ЕКЗПЧОС и тя не нарушава забраната по чл. 39, ал. 2 от Конституцията на Република България, щом не са използвани обидни изрази /Решение № 204 от 12.06.2015 г. на ВКС по гр. д. № 7046/2014 г., IV г. о., ГК/. Освен това, дори и да се приеме, че е налице негативното внушение по отношение личността на изп. директор (като довел с дейността си болницата до загуби), то не е направено самоцелно, за да се увреди ищеца, а с оглед обществено значим проблем, свързан с финансовото състояние на болничните заведения.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав намира, че не е налице проявено от ответника противоправно поведение с направеното изказване, поради което предявеният иск подлежи на отхвърляне като неоснователен.

По разноските:

При този изход на спора, право на разноски на основание чл. 78, ал. 3 ГПК има ответникът, който е доказал такива в размер на 1000лв. за платено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Б. В. С., ЕГН: *****, с адрес: /населено място/, **срещу** Д. В. П., ЕГН: *****, адрес /населено място/, иск с правно основание чл. 45, ал. 1 вр. чл. 52 ЗЗД за присъждане на сумата от **10 000лв.**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат от изявление на ответника от дата 10.06.2021г. в новините на Българското национално радио, ведно със законната лихва от датата на излъчване - 10.06.2021г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК Б. В. С., ЕГН: *****, с адрес: /населено място/, **да заплати на** Д. В. П., ЕГН: *****, адрес /населено място/, сумата от **1000лв.**, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____